

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/108/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010300
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6415010300.2

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoja Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 9. novembra 2016, prejednal odvolanie obžalovaného W. M., proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 22.08.2016 sp.zn. 2T/111/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného W. M. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného W. M. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b) Tr. zák. v znení zák. č. 313/2011 Z.z. na tom skutkovom základe, že v podstate od mája 2006 do súčasnej doby, teda do vynesenia rozsudku 22.08.2016 neplnil vyživovaciu povinnosť na maloletého syna M. M., nar. XX.XX.XXXX ani v minimálnej miere a za uvedené obdobie dlhuje na výživnom na maloleté dieťa 3.159,18 Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. s použitím § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby na päť rokov.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojej obhajkyne, keďže sa konalo od prípravného konania až po odvolacie konanie v konaní proti ušlému, ktorým sa domáhal preskúmania, zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. V dôvodoch odvolania poukazuje na skutočnosť, že neboli splnené zákonné podmienky pre vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného, keďže išlo o konanie proti ušlému po tom, čo ani prípravné konanie nebolo vykonané v jeho prítomnosti a tiež sa konalo proti ušlému. Súd prvého stupňa nemal dostatočné podklady pre rozhodnutie skúmaním osobných, majetkových pomerov obžalovaného, či mal podmienky na plnenie vyživovacích povinností v akejkoľvek časti s prihliadnutím potom aj na subjektívnu stránku a formu zavinenia, čiže z nedbanlivosti alebo v dôsledku úmyselného konania. Keďže obžalovaný doposiaľ vypočutý vo veci nebol, mal súd postupovať tak, že by vypátral jeho pobyt a rozhodol by až po jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní. Bez takéhoto postupu za súčasnej dôkaznej situácie nie je možné zákonne rozhodnúť, a preto je aj napadnutý rozsudok nezákonný. Okrem toho súd mal cestou polície určité indicie, že by sa mohol nachádzať obžalovaný buď v Anglicku alebo v Taliansku.

Krajský súd na základe odvolania odvolateľa preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého rozsudku a konanie rozsudku predchádzajúce a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V úvode treba konštatovať, že aj odvolací súd konal na základe opatrenia v konaní proti ušlému vo vzťahu k tomuto obžalovanému v zmysle ust. § 358 Tr. por. a nasledujúce.

Odvolací súd zistil, že v predmetnej veci bol zabezpečený dostatok dôkazov pred rozhodnutím o vine či nevine obžalovaného bez ohľadu na to, že sa obžalovaný prostredníctvom obhajkyne domáha doplniť dokazovanie a rozhodnúť len po výsluchu obžalovaného. Je úplne zjavne a pomerne presvedčivo preukázané z vykonaného dokazovania, že obžalovaný odišiel do cudziny a zotrúva v cudzine v úmysle zatajiť svoj pobyt pred matkou maloletého poškodeného, resp. inými osobami a orgánmi, ktoré by mohli mať pre neho nepriaznivé následky, predovšetkým z pohľadu vymáhania výživného, resp. trestného stíhania pre neplnenie vyživovacej povinnosti maloletým deťom.

Odvolací súd tiež zistil, že vec bola prejednaná už na odvolacom súde, keď bolo vedené trestné stíhanie voči obžalovanému a bol uznaný za vinného aj pre neplnenie vyživovacej povinnosti voči ďalšiemu dieťaťu, hoci z vykonaného dokazovania je veľmi sporné a presvedčivo nepreukázateľné dostupnými dôkazmi, že obžalovaný skutočne z hľadiska subjektívnej stránky naplnil skutkovú podstatu trestného činu toho istého druhu aj pre neplnenie vyživovacej povinnosti voči ďalšiemu dieťaťu, keďže podľa výpovede matky, potvrdené aj na verejnom zasadnutí samotnou matkou, že obžalovaný nevedel, keď odchádzal do cudziny, zrejme do Talianska, že je s ním matka maloletého dieťaťa neskoršie narodeného tehotná a od nej sa to nemal ako dozvedieť, hoci sa domnieva, že cestou rodičov sa to dozvedel a že môže byť minimálne v telefonickom spojení so svojimi rodičmi, ktorí mu aj túto skutočnosť istotne oznámili. Vieryhodný dôkaz však v tomto smere nebol zistený, a preto súd prvého stupňa po zrušení predchádzajúceho rozsudku vo vzťahu k tomuto maloletému dieťaťu vinu neuznal a uznal vinu len v zmysle napadnutého rozsudku vo vzťahu k maloletému M. M..

V tomto smere je potom preukázané z pohľadu subjektívnej stránky úmyselné konanie, vyhýbanie sa obžalovaného plneniu vyživovacej povinnosti, pretože práve zatajovanie sa vyvoláva podozrenie, rovnajúce sa istote, že nemá v úmysle plniť vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi ani v minimálnej výške, a to k rukám matky dieťaťa, U. M. tak, ako mu to bolo určené rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 15.08.2007 sp.zn. 13C/39/2007.

Súd prvého stupňa teda správne a presvedčivo ustálil skutkový stav a správne konanie obžalovaného aj posúdil z hľadiska naplnenia skutkovej podstaty trestného činu, resp. prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b) Tr. zák.

Súd prvého stupňa nepochybil ani vo výroku o treste a uložil obžalovanému ako doteraz netrestanej osobe trest výstražný a výchovný, ktorý z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie by mal splniť zákonom sledovaný účel.

Vzhľadom na to, že odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku a v konaní, ktoré mu predchádzalo žiadne pochybenie, považuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu za zákonný a odvolanie okresného prokurátora preto ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.